

Adgang til at fjerne en Synsmand. Betalingen, der tidligere var 1 Kr. 50 Ø., hvor Synsforretningen ikke varede over 5 Timer, er foreslaaet sat til 2 Kr. 50 Ø. (§ 62). Det maa herved erindres, at der i Regelen vil kunne foretages flere Syn paa samme Dag.

Noget helt nyt er Bestemmelsen i § 52 sidste Stykke, hvorefter Ministeriet, hvor arkitektoniske eller arkæologiske Hensyn gøre det ønskeligt, for et enkelt Aar ad Gangen skal kunne bestemme, at der skal tilforordnes Synet en i de anførte Retninger særlig sagkyndig Mand som Medlem. Det maa erindres, at vore Kirker næsten ere vore eneste Bygningsmindesmærker fra Middelalderen, og det vil ikke kunne ventes, at der i Reglen kan faas Synsmænd med den Sagkundskab, som kunde ønskes. Da man nu ikke har ment at kunne imødekomme det Andragende, som Bygningsinspektørerne som foran nævnt have indgivet til det kirkelige Udvalg om, at det maa blive fastsat, at alle Synsudsættelser skulle indsendes til Bygningsinspektorerne, har man paa den foreslaaede Maade søgt at skaffe den ønskede Sagkundskab ind i selve Provstesynet. Det kirkelige Udvalg havde foreslaaet, at saadan arkitektonisk eller arkæologisk Sagkundskab skulde tiltræde Synet som fast Institution hvert sjette Aar ved alle Kirker. Dette kan dog næppe anses fornødent, idet det jo ingenlunde er alle Kirker, hvor saadan Hjælp for Synet vil udkræves, ligesom det heller ikke kan siges, at Hjælpen just vil kræves hvert sjette Aar. Som Forslaget her er affattet, vil den sagkyndige kunne tilforordnes Synet, naar som helst det ønskes, og Initiativet til at dette sker, behøver ikke at udgaa fra Ministeriet selv, idet der jo kan ske Henvendelse til dette derom ikke alene fra Provstesynene, men f. Eks. ogsaa fra Bygningsinspektørerne og fra Nationalmuseets Direktør. Da det er en offentlig Interesse, der varetages ved den saaledes tilforordnede sagkyndige, er det foreslaaet, at Statskassen skal betale Udgifterne herved, Dagpenge, à 10 Kr., og Befordringsgodtgørelse, jfr. § 62, 3die Stykke.

§ 54 fastsætter Regler for Afholdelsen af det aarlige Syn saavel som for Afholdelse af overordentlige Syn, naar saadant anses for nødvendigt.

I § 55 er det dernæst fastsat, hvad der skal ske efter Synets Afholdelse, og man har bibeholdt den Ordning, hvorefter Provsten skal indsende Udskrift af Synsforretningen til Biskoppen, for at denne

kan følge, hvad der sker med Kirkebygningen, og gøre Indberetning, naar Mangler henstaa uafhjulpne.

Medens Udgiften til Synsbogens Anskaffelse hidtil har paahvilet Provsten, er det foreslaaet, at Kirkerne i Fællesskab skal afholde denne Udgift.

Reglerne om Paaanke af en gjort Synsudsættelse saavel som om Gennemførelse af et givet Synspaalæg ere væsentlig forandrede. Efter de hidtil gældende Regler (L. 1861 § 29) kunne Tiendeejerne vælge enten Paaanke til Oversyn eller Indankning for Ministeriet. Da Spørgsmaalet i Reglen vil dreje sig om et Skøn, der ofte ikke kan afgives uden en Undersøgelse paa Stedet, maa det siges at være mindre naturligt, at Ministeriet skal fungere som Appellinstans. Man har da ogsaa i Reglen maattet træffe sin Afgørelse, hvor det ikke har drejet sig om et Principspørgsmaal, paa Erklæringer fra Provsten, hvis Afgørelse Ministeriet skal godkende eller omstøde, eller fra Bygningsinspektøren. Efter Forslaget (§§ 56—57) kan der alene klages til Oversyn, dog er det — ligesom i den gældende Lovs § 29 — forbeholdt Kirken at faa Spørgsmaalet, om Synet har overskredet sin Kompetence ved at paalægge Kirken noget, som efter Loven overhovedet ikke paahviler den, indbragt for Domstolene (Forslagets § 59).

Om Oversynets Sammensætning gives Regler i § 57, hvilke ere i væsentlig Overensstemmelse med det hidtil gældende, men det er dog fastsat, at der i vigtige Tilfælde kan fordres en særlig sagkyndig Mand som Deltager i Oversynet, udmeldt af Ministeriet.

Om Fremtvængelse af Synspaalæg, der efter den gældende Lovgivning er ret omstændelig, er det nu fastsat, at Stiftsøvrigheden kan idømme Bøder og Dagsmulcter, der kunne gøres til Genstand for Inddrivning ved Udpantning (§§ 59—61), og det er foreslaaet, at Bøderne skulle tilfalde vedkommende Sogns kirkelige Fattigpleje under Menighedsraadets Bestyrelse.

VII.

Særligt Syn.

De i §§ 63—65 om særligt Syn indeholdte Regler ere i Overensstemmelse med den gældende Lovs § 33. Herefter kan Ministeriet bestemme, at fortrinlig vigtige Kirkebygninger henlægges under et særligt Kirkesyn bestaaende af tre af Ministeriet